DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU OLKUSKIEGO

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 3. Olkusz, 1. lutego 1916.

36.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 4. listopada 1915

o moratoryum.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

I. Rozdział.

Zwłoka ustawowa.

A. Rozmiar i przedmiot.

§ 1.

Wierzytelności ulegające zwłoce.

Wierzytelności pieniężne, które polegają na umowie, powstały przed dniem 31. lipca 1914 i są płatne w dniu 31. lipca 1914 lub później, ulegają zwłoce, jeżeli:

a) są zabezpieczone na nieruchomościach, albo też opierają się na

b) rachunku bieżącym, dowodzie lokacyjnym lub książeczce władkowej;

c) umowie o ubezpieczenie;

d) wekslu, rewersie lub na obligu notaryalnym.

B. Wyjątkl.

§ 2.

Opłata odsetek i rat.

Nie podlega zwłoce roszczenie o zapłatę odsetek od wierzytelności wymienionych w § 1, pod lit. a i b, oraz o zapłatę odsetek i rat od pożyczek Towarzystwa kredytowego ziemskiego w Warszawie i Towarzystw kredytowych miejskich.

§ 3.

Mniejsze spłaty kapitału.

Roszczenie posiadacza rachunku bieżącego lub wkładu (§ 1, lit. b) o wypłatę nie podlega zwłoce do wy-

sokości 5% miesięcznie od tej należności, jaka istniała w dniu 30. lipca 1914, jednakże z tem ograniczeniem, że kwota najniższa, jaką dłużnik na żądanie musi wypłacić, oraz kwota najwyższa, jakiej wierzyciel żądać może, wynoszą:

przy wierzytelnościach z rachunku bieżącego i z dowodów lokacyjnych 300 i 1000 koron,

przy wierzytelnościach z książeczek wkładkowych 100 i 300 koron,

przy wierzytelnościach przeciw instytucyom drobnego kredytu najwyżej 100 koron.

Jeżeli dłużnik po 30. lipca 1914 uiścił więcej ponad to, do czego był obowiązany według każdoczesnych przepisów moratoryjnych, może nadwyżkę odliczyć przy późniejszych wypłatach miesięcznych.

§ 4.

Większe spłaty kapitału.

Roszczenie posiadacza rachunku bieżącego lub wkładu (§ 1, lit. b) o wypłatę nie podlega zwłoce aż do wysokości 5% należności, jaka istniała w dniu 30. lipca 1914, jeżeli wypłata jest potrzebna:

a) na opłacenie podatków lub innych danin publicznych;

b) na opłacenie nie podlegających zwłoce odsetek i rat od wierzytelności wymienionych w § 1, lit. a;

c) na opłacenie płac lub zarobków osób zatrudnionych w jego przedsiębiorstwie;

d) do ponownego podjęcia lub utrzymania ruchu w jego przedsiębiorstwie przemysłowem lub rolnem;

e) na opłacenie bieżących wydatków gminy lub instytucyi publicznej użyteczności.

Do ponownej wypłaty jest dłużnik obowiązany dopiero po upływie trzydziestu dni od wypłaty poprzedniej.

Dłużnik może żądać, ażeby uprawdopodobniono potrzebę wypłat, wymienionych pod lit. a do e, i może płacić wprost wykazanym wierzycielom.

Przekazywanie należności z rachunku bieżącego na inny rachunek w tejże instytucyi kredytowej nie podlega ograniczeniu, nie może jednak przez to być zmieniony określony w §§ 3 i 4 wymiar wypłat częściowych.

§ 5.

Wierzytelności z umów o ubezpieczenie.

Do roszczeń z umów o ubezpieczenie, które przypadły ubezpieczonemu po dniu 30. lipca 1914 albo należą się jako pożyczka na zastaw policy, mają aż do kwoty 4000 koron być stosowane §§ 3 i 4 tym sposobem, jak do wierzytelności z książeczek wkładkowych.

§ 6.

Ograniczenie wyjątków.

Jeżeli posiadacz rachunku bieżącego był z tego tytułu w dniu 30. lipca 1914 dłużnikiem odnośnej instytucyi kredytowej, natenczas tylko opłata odsetek (§ 2) nie podlega zwłoce.

Nie można w ciągu tegoż miesiąca żądać wypłaty na podstawie § 3 i § 4.

§ 7.

Uchylenie zwłoki pretensyi wekslowej.

Sąd może zwłokę pretensyi wekslowej (§ 1, lit. d) uchylić i zobowiązać dłużników wekslowych, ażeby zapłacili dług odrazu lub w ratach najdłużej do roku, licząc od dnia ogłoszenia wyroku I. instancyi, jeżeli wierzyciel żądał pozasądownie zapłaty i uprawdopodobni, że dłużnicy lub jeden z nich może dług uiścić bez uszczerbku w swem gospodarstwie.

Pozew sądowy zastępuje w tym wypadku protest z powodu niewypłaty.

II. Rozdział.

Zwłoka udzielana przez sąd i wstrzymanie egzekucyi.

§ 8.

Rozmiar i przedmiot.

Sąd może na wniosek dłużnika co do wierzytelności nie wyliczonych w § 1, jako też co do roszczeń o zapłatę odsetek od wierzytelności zabezpieczonych na nieruchomościach (§ 2) udzielić zwłoki najdłużej do roku, licząc od dnia ogłoszenia wyroku I. instancyi, jeżeli stosunki gospodarcze dłużnika tego wymagają a wierzyciel przez zwłokę nie ponosi niestosunkowego uszczerbku.

W tymże rozmiarze i pod tymiż warunkami może sąd, wysłuchawszy wierzyciela, odłożyć wszczęcie i wykonanie egzekucyi najdłużej do roku, licząc od dnia dozwolenia egzekucyi.

§ 9.

Żądanie zwłoki w sądzie.

Wniosek dłużnika musi być postawiony w wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 1, przed ogłoszeniem wyroku I. instancyi, w wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 2, do siedmiu dni po doręczeniu pierwszego nakazu egzekucyjnego.

Dłużnik winien uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek.

§ 10.

Żądanie zwłoki u wierzyciela.

Jeżeli dłużnik przed wniesieniem pozwu domagał się u wierzyciela zwłoki i w miarę potrzeby ofiarował stosowne zabezpieczenie, a wierzyciel mimo to wniesie pozew, winien, jeżeli sąd udzieli zwłoki w myśl propozycyi dłużnika, zwrócić dłużnikowi koszta sporu.

§ 11.

Orzeczenie sądu.

Sąd może udzielić zwłoki, dozwolić wykonania zobowiązania w ratach lub też odmówić wnioskowi. Odmawiając zwłoki może sąd wszelako orzec, iż zwłoka poprzedzająca, w którą dłużnik popadł po dniu 30. lipca 1914, była usprawiedliwiona.

Udzielenie zwłoki można uczynić zawisłem od dania zabezpieczenia po myśli artykułów 602 do 652 procedury cywilnej.

W wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 1, orzeka sąd wyrokiem. Wyrok zawiera postanowienia na wypadek, gdyby dłużnik nie dopełnił warunków zwłoki. Orzeczenie o zwłoce może być zaskarżone łącznie z innemi postanowieniami wyroku apelacyą, zresztą zaś skargą incydentalną (rekursem).

W wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 2, należy stosować przepisy artykułów 161^{16} do 161^{19} procedury cywilnej. Niejawienie się jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozstrzygnienia. Wierzyciel może zaskarżyć uchwałę sądową, którą dozwolono wstrzymania egzekucyi.

§ 12.

Zmiana okoliczności.

Jeżeli dozwolono wykonania zobowiązania ratami (§ 11, ustęp 1), natenczas w razie uchybienia terminu jednej raty cała wierzytelność nieuiszczona staje się płatną.

Jeżeli zmienią się okoliczności, na podstawie których udzielono zwłoki, albo jeżeli dane przez dłużnika zabezpieczenie jest zagrożone a dłużnik nie da bezzwłocznie innego dostatecznego zabezpieczenia, może sąd na wniosek wierzyciela, wysłuchawszy dłużnika, udzieloną zwłokę uchylić lub skrócić. Niejawienie się jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozstrzygnięcia.

§ 13.

Ograniczenia zwłoki udzielanej przez sąd.

Sąd nie może udzielić zwłoki:

a) co do wierzytelności określonych w § 1, lit. a, b lub c, które powstały po dniu 30. lipca 1914;

b) co do wierzytelności wekslowych, które powstały po dniu 31. października 1915;

c) co do wierzytelności, które wynikły z obowiązku wynagrodzenia szkody spowodowanej czynem karygodnym;

d) co do wierzytelności, co do których już poprzednio sąd lub też wierzyciel sam udzielił odpowiedniej zwłoki;

e) co do wierzytelności przeciw osobom fizycznym lub prawnym, które należą do państwa nieprzyjacielskiego i albo mają stałe zamieszkanie (siedzibę) poza monarchią austryacko-węgierską oraz poza austryacko-węgierskim i niemieckim obszarem okupowanym, albo też przebywają poza tymi obszarami, jakkolwiek nie były z nich przymusowo usunięte.

III. Rozdział.

Postanowienia ogólne.

§ 14.

Skutki zwłoki.

Zwłoka udzielona przez ustawę lub sąd ma ten skutek, że w czasie jej trwania wierzytelność nie może być sądownie dochodzona. Zwłoka nie wstrzymuje jednak potrącenia (artykuł 1292 Kodeksu cywilnego).

Zwłoka udzielona przez ustawę lub sąd jako też sądowe uznanie zwłoki za usprawiedliwioną (§ 11) uchyla wszelkie następstwa zwłoki, należy jednak opłacać odsetki umówione, a w braku umowy odsetki ustawowe.

Przy zobowiązaniach wekslowych należy, jeżeli nie umówiono inaczej, obliczać odsetki według stopy, podług jakiej weksel był dyskontowany.

§ 15.

Bieg czasokresów.

Czasu zwłoki nie wlicza się w czasokresy przedawnienia, w czasokresy do wytoczenia powództwa i do innych czynności w postępowaniu egzekucyjnem.

Weksle mogą być okazywane do zapłaty i protestowane także po upływie czasokresów oznaczonych w Kodeksie handlowym bez utraty regresu i innych praw wekslowych.

§ 16.

Egzekucya na nieruchomości.

Nie można sprzedawać przymusowo nieruchomości celem ściągnięcia prywatnej wierzytelności pieniężnej.

Przedsiębranie czynności egzekucyjnych, które po-

przedzają wyznaczenie i przeprowadzenie licytacyi, jest dozwolone.

§ 17.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. listopada 1915.

Dotychczasowe rozporządzenia o moratoryum jako też prawo sejmowe z 14/26. kwietnia 1818, dziennik praw IV. 412, i artykuły 136, 137 procedury cywilnej są uchylone.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

37.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. grudnia 1915,

dotyczące poboru środków przewozowych dla celów wojskowych.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Środki przewozowe.

W miarę postanowień tego rozporządzenia muszą być c. i k. Zarządowi wojskowemu na jego żądanie i za stosownem wynagrodzeniem oddane środki przewozowe i części składowe oraz przynależności środków przewozowych (rzędy, uprzęże i przybory dla zwierząt jucznych).

Środkami przewozowymi w zrozumieniu tego rozporządzenia są wszelkie zwierzęta wierzchowe, juczne i pociągowe, tudzież pojazdy, nadające się do popędu zapomocą motorów lub zwierząt.

§ 2.

Organizacya poboru środków przewozowych.

Dla przeprowadzenia niniejszego rozporządzenia ustanawia się okręgowe Komendy uzupełniające dla poboru koni, które podlegają Jeneral-Gubernatorstwu. Obszar urzędowy każdej Komendy uzupełniającej dla poboru koni obejmuje kilka obwodów.

Ewidencyę i pobór środków przewozowych przeprowadza w każdym obwodzie Komenda obwodowa.

§ 3.

Zgłoszenie.

Posiadacze środków przewozowych obowiązani są zgłosić w Zwierzchności gminnej ilość, rodzaj i przynależności swych środków przewozowych w terminie wyznaczonym przez Komendę obwodową.

Od obowiązku zgłaszania wolne są te środki przewozowe, które służą stale sile zbrojnej Monarchii austryacko-węgierskiej lub c. i k. Zarządowi wojskowemu.

§ 4.

Obowiązek zgłaszania zmian.

Każdy obowiązany do zgłoszenia winien zgłosić w Zwierzchności gminnej każdą zmianę, zaszłą w przedmiocie zgłoszenia i co do stałego pobytu lub stosunków posiadania tego przedmiotu, a to w ciągu tygodnia od chwili zajścia zmiany.

§ 5.

Termin zgłoszenia.

Termin zgłoszenia (§ 3) będzie obwieszczony w Dzienniku urzędowym Komendy obwodowej. Równocześnie będzie to obwieszczenie podane do ogólnej wiadomości przez publiczne wywieszenie i w inny sposób, odpowiadający zwyczajom miejscowym. Termin zgłoszenia nie może się rozpocząć wcześniej jak na tydzień po rozesłaniu Dziennika urzędowego, który zawiera odnośne obwieszczenie; termin zgłoszenia trwa dwa tygodnie.

W obwieszczeniu ma być podany dzień i godzina początku i końca terminu zgłoszenia.

§ 6.

Sposób zgłoszenia.

Zgłoszenie odbywa się pisemnie lub ustnie za pomocą kart zgłoszeń.

Zgłoszenia na piśmie wpisuje się na karcie zgłoszeń. Potrzebnych druków dostarczy Zwierzchność gminna bezpłatnie osobom obowiązanym do zgłoszenia. Nadanie na pocztę uważa się za zgłoszenie.

Zgłoszenia ustne uskutecznia się w Zwierzchności gminnej, podając wszystkie daty, potrzebne do wypełnienia karty zgłoszeń.

Karta zgłoszeń, wypełniona na podstawie ustnego zgłoszenia, ma być podpisana przez zgłaszającego i organ urzędowy, który zgłoszenie przyjął.

§ 7.

Załatwianie zgłoszeń.

Karty zgłoszeń mają naczelnicy gmin, po uporządkowaniu według miejscowości, przesłać Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa sporządzi na podstawie kart wykaz zgłoszeń według gmin i przeszle go w dwóch egzemplarzach okręgowej Komendzie uzupełniającej dla poboru koni.

§ 8.

Klasyfikacya, rozpisanie.

Jeneral-Gubernatorstwo zarządza na podstawie wykazów zgłoszeń przegląd środków przewozowych w celu klasyfikacyi przez komisyę.

Zarządzenie to obwieszcza się w Dzienniku rozporządzeń z oznaczeniem czasu i miejsca klasyfikacyi i środków przewozowych, które należy komisyi przedstawić.

Obwieszczenie Jenerał - Gubernatorstwa będzie ogłoszone w Dziennikach urzędowych Komend obwodowych, przez publiczne wywieszenie i w inny sposób, odpowiadający zwyczajom miejscowym.

W niedziele i święta klasyfikacya z reguły się nie odbywa.

§ 9.

Komisya klasyfikacyjna.

Klasyfikacya środków przewozowych odbywa się przez komisyę.

Członkami komisyi są:

1) zastępca Komendy obwodowej;

2) naczelnik okręgowej Komendy uzupełniającej dla poboru koni lub jego zastępca;

3) weterynarz;

4) jeden członek Zwierzchności tej gminy, z której środki przewozowe się przedstawia komisyi.

Komendant obwodu powołuje do każdej komisyi dwóch nieposzlakowanych rzeczoznawców jako oceniciele. Oceniciele będą zaprzysiężeni przez Komendanta obwodu i otrzymają dzienne wynagrodzenie wyznaczone przez Jenerał-Gubernatorstwo.

Przewodniczącym komisyi jest najstarszy rangą oficer.

§ 10.

Powody zwolnienia.

Od przedstawienia do klasyfikacyi są wolne:

1) środki przewozowe, potrzebne duszpasterzom, lekarzom i weterynarzom do wykonywania ich zawodu na wsi, jednakowoż najwyżej po dwa konie i po jednym pojeździe.

2) środki przewozowe, potrzebne dla celów policyi, policyi zdrowotnej lub straży ogniowej;

3) ogiery prywatne licencyonowane i klacze, używane stale dla chowu w stadninach prywatnych;

4) konie i inne zwierzęta pociągowe, używane w kopalniach pod ziemią;

5) konie i inne zwierzęta pociągowe, które w roku klasyfikacyi nie ukończą jeszcze trzeciego roku życia;

6) klacze widocznie źrebne, począwszy od ósmego miesiąca ciężarności, jeżeli się udowodni zapomocą ważnego poświadczenia, że stanowione były przez ogiera rządowego lub licencyonowanego, tudzież klacze ze źrebiętami w czasie trzech miesięcy ssania;

7) konie i inne zwierzęta pociągowe, których z powodu choroby lub niebezpieczeństwa zawleczenia zarazy nie można lub nie wolno wyprowadzać ze stajni.

Powód zwolnienia należy udowodnić równocześnie ze zgłoszeniem (§ 3). Takie zgłoszenia przedkłada się Komendzie obwodowej wraz z dowodem powodu zwolnienia. Jeżeli niema powodu zwolnienia, zarządzi Komenda obwodowa przedstawienie komisyi. Zarządzenie to jest ostateczne.

§ 11.

Badanie zdatności do celów wojennych i rozstrzygnięcie.

Komisya bada, czy środki przewozowe nadają się do celów wojennych i czy przynależności ich zdatne są do użytku. Rozstrzyga o tem naczelnik okręgowej Komendy uzupełniającej dla poboru koni lub jego zastępca.

Środki przewozowe klasyfikuje się jako »zdatne« lub »niezdatne«. Przeciw klasyfikacyi niema środków prawnych.

§ 12.

Oszacowanie.

Każdy środek przewozowy uznany za »zdatny« będzie oszacowany przez członków komisyi i ocenicieli.

Jeżeli szacujący nie zgodzą się na wartość, oznaczy się ją według przecięcia oszacowania.

Przeciw oszacowaniu niema środków prawnych.

§ 13.

Karta przeznaczenia.

Dla każdego środka przewozowego, uznanego za zdatny, wystawi się kartę przeznaczenia, którą po podpisaniu przez naczelnika okręgowej Komendy uzupełniającej dla poboru koni wręczy się właścicielowi środka przewozowego.

W karcie przeznaczenia uwidoczni się też przynależność środka przewozowego.

§ 14.

Traktowanie i skutki wystawienia karty przeznaczenia.

Posiadacz środka przewozowego musi przyjąć kartę przeznaczenia, przynosić ją do wszelkich czynności urzędowych, dotyczących środka przewozowego i zwrócić ją na żądanie Komendy obwodowej.

Od chwili wystawienia karty przeznaczenia musi się wyraźnie uwidocznić we wszystkich dokumentach, tyczących się tego środka przewozowego — zwłaszcza w pozwoleniach wywozu, paszportach bydlęcych, kontraktach kupna, — że tenże jest obdzielony kartą przeznaczenia.

§ 15.

Obowiązek zgłaszania zmian w stanie posiadania.

Kto nabywa środek przewozowy, obdzielony kartą przeznaczenia, winien przyjąć kartę przeznaczenia i zgłosić w ciągu tygodnia w Zwierzchności gminnej przyjęcie i nowe miejsce pobytu środka przewozowego. Zgłoszenie ma zawierać nazwisko i miejsce zamieszkania dawnego i nowego posiadacza.

§ 16.

Ograniczenia ruchu.

Jeneral-Gubernatorstwo może wydać zakaz usuwania środków przewozowych, obdzielonych kartami przeznaczenia, z wszystkich lub z pewnych oznaczonych obwodów.

§ 17.

Miejsce oddania.

Jenerał-Gubernatorstwo oznacza miejsca, w których należy oddać środki przewozowe i przynależności w razie ich powołania.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedno miejsce oddania.

§ 18.

Powołanie.

Powołanie środków przewozowych zarządza Jenerał-Gubernatorstwo. Zarządzenie to ogłasza się w Dzienniku rozporządzeń i w Dziennikach urzędowych odnośnych Komend obwodowych, oraz przez publiczne wywieszenie i w inny sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym.

§ 19.

Przyprowadzenie w celu oddania.

W razie powołania winien każdy posiadacz środka przewozowego, obdzielonego kartą przeznaczenia, przyprowadzić lub kazać przyprowadzić go wraz z przynależnością w oznaczonym czasie na miejsce oddania.

Od przyprowadzenia zwolnione są te środki przewozowe, co do których zaszedł po klasyfikacyi jeden z powodów zwolnienia, określonych w § 10 pod punktami 6 lub 7.

Powód zwolnienia musi być w każdym razie udowodniony w Komendzie obwodowej przed terminem oddania.

§ 20.

Wyposażenia środków przewozowych, które mają być oddane.

Zwierzęta wierzchowe, juczne i pociągowe winny być przyprowadzone podkute w sposób w kraju praktykowany, z nakryciem (kocem), postronkiem, oraz przynależnościami, wykazanemi w karcie przeznaczenia, pojazdy zaś wyposażone według specyalnych wskazówek Jenerał-Gubernatorstwa.

Dla zwierząt wierzchowych, jucznych i pociągowych należy wziąść zapas paszy, potrzebny na pięć dni.

Wynagrodzenie za zapasy będzie uregulowane w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa.

Koszta przewozu i wyżywienia do miejsca oddania ponosi — o ile nie wydano specyalnych zarządzeń — posiadacz.

§ 21.

Przyjęcie lub nieprzyjęcie środków przewozowych.

Środki przewozowe bada na miejscu oddania funkcyonaryusz, przeznaczony przez Komendę obwodową i obejmuje je, jeżeli są zdatne do celów wojennych (zdatne do użytku).

Objęcie potwierdza się na karcie przeznaczenia.

Na podstawie tego potwierdzenia wypłaca się wynagrodzenie. Sposób wypłaty i termin, w którym wypłata ma nastąpić, będą ustalone w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatora.

Środki przewozowe nieprzyjęte będą zwrócone posiadaczowi. Za transport powrotny przyznaje się odpowiednie wynagrodzenie.

§ 22.

Upoważnienie do wydania rozporządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator jest upoważniony do wydania wszelkich zarządzeń i rozporządzeń, potrzebnych dla skutecznego przeprowadzenia tego rozporządzenia i dla zużytkowania środków przewozowych dla celów wojskowych, przyczem należy o ile możności strzedz istotnych potrzeb ludności i interesów komunikacyi.

§ 23.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie karane będą — o ile czyn nie podpada pod surowszą karę — przez Komendę obwodową grzywną do trzech tysięcy koron lub aresztem do trzech miesięcy. Obok grzywny można nałożyć karę aresztu do jednego miesiąca.

§ 24.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1916.

Przepisy wykonawcze do tego rozporządzenia będą później ogłoszone.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

38.

Roki urzędowe.

Najbliższe roki urzędowe w miesiącu lutym b. r. odbędą się w każdej gminie osobno, wszędzie o godzinie 10 przed południem jak następuje:

dnia 7. lutego w Sułoszowej,
dnia 8. lutego w Rabsztynie,
dnia 10. lutego w Wolbromiu dla gmin Wolbrom i Jangrot,
dnia 14. lutego w Pilicy dla gmin Pilica i Kroczyce,
dnia 15. lutego w Ogrodzieńcu,
dnia 16. lutego w Kidowie,
dnia 17. lutego w Żarnowcu,
dnia 21. lutego w Skale dla gmin Skała i Cianowice,
dnia 26. lutego w Sławkowie,
dnia 28. lutego w Bolesławiu.

Gminy dostarczyć mają odpowiedniego lokalu a odnośne Komendy posterunków żandarmeryi dwóch żandarmów jako asystę wojskową.

39.

Do wszystkich Wójtów gmin.

Okazuje się, że dotąd niema w gminach zwyczaju, przy wpłatach do kas gminnych wystawiać stronon odpowiednio wygotowane pokwitowania, co pociąga za sobą często zażalenia i niemiłe zawiklania.

Celem usunięcia tej niewłaściwości polecam wszystkim wójtom gmin — bezzwłocznie postarać się — by w przyszłości przy wszelkich wpłatach pieniężnych do kas gminnych, w szczególności przy opłatach podatkowych — kasy te wystawiały stronom należyte pokwitowania mające wartość prawnych dokumentów.

Za niewykonanie tego zarządzenia pociągnę winnych do odpowiedzialności.

40.

Do wszystkich p. Wójtów!

W wypadkach, w których ze strony więcej osób podane być mają ustnie w Komendzie obwodowej wspólne sprawy, wystarczają zupełnie 2—4 osoby jako deputacya do przedstawienia sprawy przed Komendantem obwodu.

41.

Notatka.

Wszystkie dla Komendy obwodowej w Olkuszu przeznaczone podania mają być adresowane tylko do »c. i k. Komendy obwodowej w Olkuszu«.

42.

Obwieszczenie.

Niniejszem zarządzam, aby od 24. stycznia b. r. piekarze sprzedawali chleb wypiekany podług przepisów z dnia 27. grudnia 1915 r. o handlu mąką i wypiekaniu chleba po 20 hal. za funt rosyjski czyli za 400 gr.

43.

Do wszystkich Panów Naczelników gmin.

Wzywa się Panów, by wszystkie wydane na rok 1915 patenty przemysłowe bezzwłocznie od stron ściągnęli — i przedłożyli je tu, celem przedłużenia ich ważności na rok 1916 najdalej do dni 14-tu za dokładnym spisem według poszczególnych miejscowości.

44.

Obwieszczenie,

dotyczące pisarzy pokątnych.

Stwierdzono, że w wielu miejscowościach niesumienni zastępcy stron narzucają się krewnym jeńców wojennych albo osób internowanych, aby za ich pośrednictwem wnosili prośby o uwolnienie.

Za to każą sobie płacić ci ludzie nadzwyczaj wielkie wynadgrodzenia — często dochodzące do 60 rubli, — przyczem starają się usprawiedliwić te wysokie kwoty różnemi opowiadaniami, i tak naprzykład, że muszą jechać do Wiednia, albo Lublina i w tym celu potrzebują nowych eleganckich ubrań, lakierowych bucików i tym podobnych rzeczy.

Ofiarą tego niemoralnego wyzysku padają nieoświecone masy wiejskiej i małomiasteczkowej ludności. Aby położyć kres temu materyalnie i moralnie szkodliwemu nadużyciu, zwraca się uwagę ludności obwodu na to, że każdy ma prawo swoją prośbę bez pośredników czy to pisemnie, czy też ustnie u władz przedstawić.

Przeciwko wszystkim pisarzom pokątnym wystąpi się z całą surowością.

45.

Licencyonowanie ogierów i buhajów.

Ponieważ c. i k. Rząd nie będzie w stanie dostarczyć dostatecznej ilości ogierów i buhajów dla pokrycia klaczy, krów i jałowic, przeto celem uzupełnienia materyału rozpłodowego w tutejszym obwodzie, zarządzam licencyonowanie ogierów i buhajów w następujący sposób. Komisya licencyjna urzędować będzie:

w Olkuszu w dniu 16. lutego o godz. 10 przedpołudniem,

w Wolbromiu w dniu 17. lutego o godz. 10 przedpołudniem,

w Skale w dniu 23. lutego o godz. 10 przedpołudniem,

w Pilicy w dniu 25. lutego o godz. 10 przedpołudniem,

w Żarnowcu w dniu 24. lutego o godz. 10 przedpołudniem,

w Kroczycach w dniu 26. lutego o godz. 10 przedpołudniem.

Na ów dzień mają właściciele ogierów i buhajów dostawić te komisyi licencyjnej.

Komisya licencyjna uzna za rozpłodniki tylko najlepsze sztuki.

Licencyonowane buhaje otrzymają piętno na lewym rogu L. 1916.

Właściciele licencyonowanych ogierów i buhai będą pobierać od sztuki pokrywanej taksę wyznaczoną przez c. i k. Komendę obwodową. Taksa ta nie może przenosić od klaczy 6 koron, zaś od krów 2 korony.

W zamian za to właściciele rozpłodników obowiązani są prowadzić regestra stanowienia i wydawać właścicielom klaczy, krów, jałowic, karty potwierdzenia stanowienia.

Klaczy nie wolno stanowić, tylko ogierem rządowym lub licencyonowanym.

Również nie wolno stanowić krów i jałówek tylko buhajem licencyonowanym.

Kto doprowadzać będzie klacze, krowy, jałówki do nielicencyonowanych ogierów, buhai, podpadnie karze tak samo jak właściciel nielicencyonowanego ogiera lub buhaja.

Z końcem roku mają właściciele licencyonowanych ogierów i buhai przedłożyć c. i k. Komendzie obwodowej wykazy stanowionych klaczy, względnie krów i jałowic.

Do stanowienia klaczy ogierem wojskowym należy przedłożyć świadectwo lekarza weterynaryjnego.

Świadectwa te wydawane będą bezpłatnie.

Każdy właściciel ogiera lub buhaja licencyonowanego jest obowiązany sam lub przez odpowiedzialną osobę, za którą ręczy każdej przyprowadzonej klaczy, krowie, jałowicy, oglądać dokładnie części rodne zewnątrz i wewnątrz, czy nie są zaropiałe i pokryte strupami lub wrzodami.

W razie stwierdzenia tych objawów, niedopuszczający do stanowienia tej sztuki, ma donieść krótko c. i k. Komendzie obwodowej, podając imię i nazwisko, miejsce zamieszkania właściciela sztuki chorej oraz maść, wiek, rasę i szczególne odznaki chorej sztuki.

Właściciele klaczy, krów, jałowic, przed popędzeniem ich do stanowienia mają właściciele licencyonowanego ogiera, buhaja, przedłożyć zawsze poświadczenie miejscowego oglądacza zwierząt, że sztuki ich były przedtem przez niego zbadane a szczególnie części rodne tychże i że nie zachodzi żadna przeszkoda do ich stanowienia.

Po każdym stanowieniu winno się ogierowi wymyć prącie (korzeń) gąbką umaczaną w 3% letnim roztworze kwasu borowego (1 łyżkę stołową kwasu borowego na 1 litr letniej wody).

W razie choroby licencyonowanego ogiera lub buhaja obowiązany jest właściciel tegoż donieść o tem natychmiast władzy.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia karane będą grywną od 20 do 200 koron lub aresztem od 2 do 20 dni.

Wkońcu zaznaczam, iż staraniem mojem będzie uzyskać odpowiednią subwencyę dla właścicieli wybitnie rasowych i dobrych rozpłodników.

46.

Sprzedaż krów cielnych, jałowic i cieląt w c. i k. Urzędzie odbiorczym w Olkuszu, hodowcom bydła w celach hodowlanych.

W c. i k. urzędzie odbiorczym (Fassungsstelle) w Olkuszu (w fabryce Westena) sprzedawane będą od

czasu do czasu krowy cielne, jałowice oraz cielęta hodowcom tutejszego obwodu w cenie 1 K. 50 h. — 1 K. 80 h. za 1 kg. żywej wagi, jedynie w celach hodowlanych.

Hodowcy, pragnący nabyć takie sztuki mają się zgłosić wpierw do referenta weterynaryjnego lub referenta dla spraw rolniczych i handlowych, celem uzyskania zezwolenia na kupno.

W urzędzie odbiorczym po zakupnie winni są hodowcy podpisać (deklaracyę) oświadczenie, że zakupionych sztuk używać będą jedynie w celach hodowlanych a bezwarunkowo nie sprzedadzą ich na rzeź.

W razie koniecznej potrzeby sprzedaży, mają hodowcy zawiadomić o tem c. i k. Komendę obwodową, która odkupi od nich sztuki albo potwierdzi sprzedaż.

Zakupione sztuki utrzymywane będą w ewidencyi i kontrolowane przez odpowiedni posterunek c. i k. żandarmeryi.

47.

Obwieszczenie.

Z powodu zdarzeń wojennych zaszły niemal we wszystkich majątkach leśnych, tak gminnych jak i prywatnych jedno do dwuletnie zaległości w zalesieniach, a oprócz tego podczas wojny musiały być nieraz większe przestrzenie dla celów wojskowych, lub z innego powodu zrąbane, a teraz, jako pozaplanowe, powinny być zalesione.

C. i k. Komenda widzi w zalesieniu tych przestrzeni nie tylko interes pojedyńczego właściciela lasu, ale przedewszystkiem leży to w interesie ogółu i Komenda zaprasza jak najusilniej wszystkich właścicieli lasów do poczynienia już teraz zarządzeń, aby na wiosnę przestrzenie te mogły być zalesione.

Chodzi przedewszystkiem o to, aby zabezpieczyć sobie nasienie, lub sadzonki leśne i Komenda w tym względzie pójdzie na rękę.

Wzywa się zatem właścicieli lasów, aby do dni 8-iu zgłosili w tutejszym Urzędzie lasowym zapotrzebowanie nasienia, lub sadzonek, a Urząd ten w każdym wypadku radą służyć będzie.

Komenda przez tutejszy personal lasowy pilnie śledzić będzie roboty koło zalesienia lasów i odpowiednio do tego każdego właściciela lasu oceniać.

48.

Ogłoszenie.

C. i k. Komenda obwodu olkuskiego potrzebuje w roku 1916 do naprawy dróg rządowych około 3300 m^3 szutru a mianowicie:

z Olkusza do wiorsty 282	20 m^3
od wiorsty 282—283	60 m^3
od wiorsty 283—284	60 m^3
od wiorsty 284—285	60 m^3
od wiorsty 285—286	100 m^3
od wiorsty 286—287	100 m^3
od wiorsty 287—288	250 m^3
od wiorsty 288—289	250 m^3
od wiorsty 289—290	250 m^3
od wiorsty 290—291	250 m^3
od wiorsty 291—292	250 m^3
od wiorsty 292—293	250 m^3
od wiorsty 293—294	200 m^3
od wiorsty 294—295	250 m^3
od wiorsty 295—296	250 m^3
od wiorsty 296—297	250 m^3
od wiorsty 297 aż do granicy obwodu .	150 m^3
Z Olkusza do stacyi Olkusz	300 m^3

Kamień do wyrobu szutru pobierany być ma z poblizkich, przy gościńcu się znajdujących łomów prywatnych, następnie do odpowiednich wiorst furami dowieziony, potłuczony i w regularne pryzmy po 1 lub 2 m^3 ułożony.

Dostawa będzie najtańszemu oferentowi oddaną w przedsiębiorstwo.

Cena jednego metra szutru wynosi 11 koron 50 hal.

Termin dostawy sześć miesięcy licząc od dnia oddania do wykonania — przyczem się zauważa, że cała dostawa może być podzielona na dwa przedsiębiorstwa, t. j. od Olkusza do końca wiorsty 291 i od 291 do granicy okręgu.

W razie niedotrzymania terminu dostawy poddaje się przedsiębiorstwo 5% karze konwencyonalnej, która będzie z należytości strąconą a w tym wypadku przysługiwać będzie c. i k. Komendzie obwodu prawo wykonania zaległej dostawy na koszt i niebezpieczeństwo przedsiębiorcy, a to we własnym zarządzie lub w drodze innego przedsiębiorstwa.

Odbiór częściowy szutru następować będzie co miesiąca, jednak tylko w tym razie, skoro do odbioru przygotuje przedsiębiorstwo najmniej 500 metrów sześciennych.

Wypłata należytości następować będzie również co miesiąc, na podstawie poświadczeń wystawionych przez c. i k. obwodowego inżyniera przez kasę c. i k. Komendy obwodu.

Przy każdej wypłacie potrąci kasa 5% należytości jako ratę kolaudacyjną.

Raty te zwrócone będą przedsiębiorstwu po zadawalniającym wyniku kolaudacyi.

Niniejsze ogłoszenie podaje się do ogólnej wiadomości z zaproszeniem oferentów do wzięcia udziału w licytacyi, która odbędzie się w cywilnym komisaryacie tutejszej Komendy dnia 15. lutego 1916 r. o godzi-

nie 11 w południe.

Oferty mają być ostemplowane marką stemplową na 1 koronę i zawierać mają dokładne podanie przestrzeni na którą oferta opiewa, opust lub ewentualną nadwyżkę od ceny fiskalnej w cyfrach i słowach.

Do oferty dołączyć należy 5% wadyum.

Najniższa oferta przedłożoną będzie c. i k. gubernii do zatwierdzenia.

Dostawa odnosi się wyłącznie do roku bieżącego — może być jednak także na rok następny przedłużoną.

Bliższe szczegóły o dostawie udzielić może oddział techniczny c. i k. Komendy w godzinach urzędowych.

49.

Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce z 22. grudnia 1915 r.

Otwarcie filii c. k. uprz. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu z siedzibą w Lublinie.

C. k. uprz. austr. Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu otrzymał koncesyę na założenie filii w Lublinie. Zakład ten jest przeto uprawniony prowadzić na całym c. i k. obszarze okupowanym interesy wedle § IV, VI, VII, VIII, IX, X, XI swoich statutów, a mianowicie:

1. (IV). Kupować i sprzedawać surowce i towary na własny, jak i obcy rachunek; atoli wartość zakupionych na własny rachunek Zakładu surowców i towarów nigdy nie może, licząc po cenie zakupu, przenosić szóstej części każdocześnie wpłaconego kapitału zakładowego.

2. (VI). Kupować, sprzedawać, przyjmować w zastaw wszelkiego rodzaju papiery wartościowe lub wymieniać je na inne.

3. (VII). Udzielać oprocentowanych zaliczek na papiery wartościowe, surowce i towary.

4. (VIII). Przyjmować kwoty pieniężne na bieżący rachunek i zezwalać na rozporządzenia niemi za pomocą czeków, dalej wystawiać na włożone sumy kwity oprocentowane brzmiące na okaziciela (kwity kasowe), jakoteż książeczki wkładkowe, brzmiące na okaziciela lub na imię, które to ostatnie także okazicielowi mogą być wypłacane.

Kwity kasowe nie mogą być wystawiane na kwotę niższą od 100 koron. Tak samo i pierwsza wkładka na każdą książeczkę wkładową musi dosięgać kwoty 100 koron. Formularze kwitów kasowych i książeczek wkładkowych należy przedłożyć c. i k. zarządowi wojskowemu do zatwierdzenia. Suma kwot przyjętych za kwitami kasowymi i na książeczki wkładkowe nie może przewyższać każdocześnie wpłaconego kapitału akcyjnego. Wysokość tegoż musi być co miesiąc ogłaszana i podawana c. i k. Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu do wiadomości.

5. (IX). Przyjmować w przechowanie szlachetne metale, wybite jako pieniądze lub w innej formie, oraz wszelkiego rodzaju papiery wartościowe i wydawać na nie kwity depozytowe.

6. (X). Załatwiać przyjmowanie i wypłatę dochodów i dywidend jakoteż inkasso wszelkich innych zaległości na rachunek trzecich osób.

7. (XI). Przeprowadzać interesy bankowe i giełdowe.

50.

Złapany koń niewiadomego pochodzenia.

Dnia 17. stycznia b. r. o 7 popołudniu złapano w miejscowości Wierbce, należącej do gminy Pilicy, konia.

Prawowity właściciel może go odebrać z c. i k. tutejszej Komendy obwodowej w Olkuszu.

51.

Kara śmierci.

C. i k. Sąd obwodowy w Olkuszu jako sąd doraźny orzekł dnia 21. stycznia 1916 wskutek wniesionego przeciw Maryannie Fik, ur. Bochenkiewicz oskarżenia o zbrodnię skrytobójczego morderstwa wedle §§ 413, 414/1 w. u. k.:

Maryanna Fik, ur. Bochenkiewicz, rodem ze Strzegowy, gminy Pilica, 38 lat licząca, rzymsko-kat., wdowa po śp. Antonim Fiku, gospodyni rolna, zamieszkała w Podlesiu ad Złożeniec, winną jest, że dnia 10-go listopada 1915 w Podlesiu mężowi swemu w zamiarze pozbawienia go życia podczas snu, zadała kilka silnych uderzeń młotkiem, przez co nastąpiło załamanie czaszki i nadwerężenie mózgu, że zatem skrytobójczo w ten sposób przeciw niemu działała, i że z tego działania śmierć jego nastąpiła, czem popełniła zbrodnię morderstwa w myśl §§ 413, 414/1 wojsk. ust. kar. i za to zostaje zasądzoną w myśl rozkazu c. i k. Najwyższej Komendy armii op. 32183 z dnia 16. marca 1915 oraz po myśli § 444 wojsk. proc. kar. na karę śmierci przez powieszenie, która to kara przez właściwego komendanta w drodze łaski zamienioną została na karę ciężkiego i obostrzonego więzienia przez lat piętnaście.

52.

Karny wyrok.

Tutejszym prawnomocnym sądowym wyrokiem z dnia 18. stycznia 1916 K. $\frac{414}{38}$/15 został wójt gminy Wolbrom Ludwik Pogłódek uznany winnym zbrodni

nadużycia władzy urzędowej wedle §§ 380 i 381 b, wojsk. ust. karn. i skazany za to na karę ciężkiego więzienia przez cztery (4) miesiące, obostrzonego jednym postem co tydzień.

Nadużycie jego władzy urzędowej polegało na tem, że dla osób zamieszkałych w Sosnowcu, a więc pozostających pod zarządem niemieckim, wystawiał karty tożsamości osoby, w których poświadczał, że ci ludzie mieszkają w Wolbromiu.

Za to pobierał od odnośnych stron datki w kwotach po około 3 ruble; chodziło bowiem stronom o to, aby przy pomocy tych legitymacyi mogły bez przeszkody podróżować koleją po całym okupowanym terenie austryackim, na co niemieckie władze w Sosnowcu tamtejszym mieszkańcom ze względu na czas wojenny zezwolić nie chciały; w ten sposób obchodzili tamtejsi mieszkańcy zakaz i zarządzenie swych własnych władz przełożonych.

Zwraca się uwagę, że tego rodzaju czyn ze strony wymienionego wójta jest w wysokim stopniu niegodny, a to tem więcej, że pobierał za to wynagrodzenia i datki.

Zaznacza się z całym naciskiem, że przyjmowanie tego rodzaju datków przez urzędników gminnych i innych urzędników jest nieuczciwem i bezprawnem, oraz, że nawyknień za poprzedniego rządu zakorzenionych powinno się było wreszcie po tylu pouczeniach ze strony władz austryackich zaniechać.

53.

Podwyższanie cen.

Sąd c. i k. Komendy obwodowej w Olkuszu wydał w sprawie karnej przeciw Mendlowi Pariserowi oskarżonemu o przekroczenie z § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 15. września 1915, L. 38 Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce część IX. po przeprowadzonej dnia 24. stycznia 1916 rozprawy następujący wyrok:

Oskarżony Mendel Pariser, lat 47, rel. mojżesz., urodz. i zamieszkały w Pilicy, niekarany, żonaty, ojciec 9-ga dzieci, syn Leibusia i Beili, kupiec, — winien jest, że dnia 14. grudnia 1915 w sklepie swym w Pilicy sprzedał Piotrowi Grzunce 1/4 kwarty nafty za 21 kop., zaczem przy sprzedaży towarów ogólnoużytkowych w celach zarobkowych postąpił w ten sposób, że podwyższył swój zarobek znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskał cenę, która utrudnia konsumentom nabycie środków do życia; czynem tym popełnił oskarżony przekroczenie z § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 15. września 1915, L. 38 Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce część IX. za co się go zasądza po myśli tegoż §-fu na karę aresztu przez przeciąg 7 dni, a w myśl art. 194 pk. 2 na ponoszenie kosztów postępowania karnego.

54.

Podwyższanie cen.

Sąd c. i k. obwodowej Komendy w Olkuszu wydał w sprawie karnej przeciw Józefie Łabosowej oskarżenie o przekroczenie z § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 15. września 1915, L. 38 Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce część IX. po przeprowadzonej dnia 24. stycznia 1916 rozprawie następujący wyrok:

Oskarżona Józefa Łabosowa, lat 60, rel. rzymsko-kat., urodzona i zamieszkała w Chechle, zamężna, córka Pawła i Magdaleny, analfabetka, niekarana, — winna jest, że skupiwszy 72 jaj po 8 do 9 kop. za sztukę, sprzedała je dnia 14 grudnia 1915 r. w Chechle Annie Widerowej po 10 kop. za sztukę, zaczem przy sprzedaży towarów ogólno użytkowych w celach zarobkowych postąpiła w ten sposób, że podwyższyła swój zarobek znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskała cenę, która utrudnia konsumentom nabycie środków do życia; czynem tym popełniła oskarżona przekroczenie z § 1 rozp. Naczelnego Wodza Armii z 15. września 1915 r., L. 38 Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce część IX. i skazaną za to zostaje na karę aresztu przez trzy dni a w myśl art. 194 p. 2 k. na ponoszenie kosztów postępowania karnego.

55.

Sprawy sądowe.

I.

Wykonanie wyroków apelacyjnych w sprawach karnych.

W myśl art. 183 p. k. wyroki Zjazdu Sędziów Pokoju wykonywa albo Sędzia Pokoju, u którego sprawa zawisła, wskutek przekazania wyroków tych do wykonania przez Zjazd Sędziów Pokoju, albo też wykonywa się je wskutek zarządzenia Prezesa Zjazdu wprost stosownie do miejsca zamieszkania zasądzonego.

Według dawnej praktyki, akta, jakie Sądy gminne przesyłały Zjazdowi Sędziów Pokoju z powodu wniesionej apelacyi, pozostawały po ukończeniu sprawy w archiwum Zjazdu, Sądy zaś gminne zawiadamiano o wyniku rozprawy apelacyjnej przez przesyłanie im wyroków apelacyjnych bez powodów. Obecnie ze względów praktycznych, tak dla samych Sądów jak i dla ludności do-

godnych, c. i k. Sąd obwodowy zwraca Sądom gminnym akta z apelacyą przedkładane wraz z protokołem rozprawy apelacyjnej i wygotowaniem wyroku z powodami a ze względu na to, by w każdej poszczególnej sprawie nie wydawać osobnych poleceń celem wykonania kar, zawiadamia się wszystkie Sądy gminne, że wykonanie wyroków przez c. i k. Sąd obwodowy jako Zjazd Sędziów Pokoju zatwierdzonych lub zmienionych przekazuje się na przyszłość tym Sądom gminnym, do których sprawa należy.

II.

Sprawy notaryatu.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Generalnego Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 30. listopada 1915, L. 13589 zamianowano notaryuszem dla Pilicy adwokata przysięgłego Pana Kazimierza Jaszowskiego, który z dniem 1. stycznia 1916 rozpoczął urzędowanie w Pilicy.

III.

Zastępcy prawni.

W okręgu c. i k. Sądu obwodowego w Olkuszu upoważniono do zastępowania stron w I. półroczu 1916:

a) przed c. i k. Sądem obwodowym jako okręgowym i jako Zjazdem Sędziów pokoju, Sędzią pokoju i Sądami gminnymi:

pomocników adwokatów przysięgłych:

1) p. Bolesława Jasińskiego w Olkuszu;

2) p. Edmunda Winczakiewicza w Olkuszu;

b) przed c. i k. Sądem obwodowym jako Zjazdem Sędziów Pokoju, Sędzią pokoju i Sądami gminnymi:

3) p. Józefa Krzakowskiego w Pilicy;

4) p. Józefa Gurbiela w Olkuszu;

5) p. Karola Deńkowskiego w Olkuszu;

6) p. Teodora Baca w Żarnowcu;

7) p. Bolesława Jurkowskiego w Wolbromiu;

8) p. Jana Wincentego Krztonia w Skale; tego ostatniego także i na II. półrocze 1916.

56.

List gończy.

W nocy z 16. na 17. stycznia 1916 zamordowano siekierą w pobliżu miejscowości Śniatycze, powiatu tomaszewskiego, młynarza, Józefa Podgórskiego i jego żonę Teklę Podgórską w ich domu; oprócz tego w zamiarze morderdczym zraniono ciężko służącą powyższych małżonków Franciszkę Baj a następnie zrabowano około 800 rubli.

Silnie podejrzanym o popełnienie tego czynu jest dezerter rosyjski Borys Wasylowicz Czumaków, który od kilku miesięcy był zajęty u wyżej wymienionego młynarza jako parobek i zbiegł bezpośrednio po dokonaniu czynu.

Czumaków ma około 26 lat, silnie zbudowany, średniej budowy ciała, o ciemnem obliczu, posiada krótkie czarne wąsy, okrągłą długą twarz, duże czarne brwi i ponury wzrok, czarne włosy na głowie, ma na czole szczecinowate i opadające do przodu, ruchy jego są powolne i niezgrabne a ubranym jest w czarną cywilną marynarkę, szary surdut z kapuzą i szare wojskowe spodnie tudzież w czarną futrzaną czapkę.

Uprasza się wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i organy, aby śledziły za wyżej wymienionym Czumakowym, a w razie schwytania uprasza się o dostawienie go do aresztu polowego c. i k. Komendy obwodowej w Tomaszowie.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej.

Tomaszów, dnia 21. stycznia 1916.

C. i k. Komendant obwodu

Pułkownik Kwiatkowski, w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Sp.